

ikke kan gaa ind paa den Betragtning, at det kun er Kapitalen, der er anbragt i de store Foretagender, som vinder, naar Foretagendet trives. Jeg formener, at Alt, hvad der i Øvrigt er knyttet dertil, og ikke mindst det store Antal Arbeidere, der ere knyttede til disse Virksomheder, ogsaa ville vinde, naar Foretagendet i sin Helhed blomstrer. Men det er dog Noget, som Ingen kan være uvidende om, hvor store Kvantiteter Kul der gaar over i den umiddelbare Konsum, og det netop for de Klasser af Befolkningen, som ere økonomisk mindst heldig stillede, det vil sige i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne, ikke paa Landet; thi der bruges dette Brændselmateriale jo kun særdeles lidt. En Indvending's Rigtighed skal jeg erkjende, uden dog at tillægge den den Vægt, som den, der fremkom med den, gjorde, og det er den, at Kullotlden, saaledes som den er, til en vis Grad har været medbestemmende for den Bestyttelse, som der hidtil har været tillagt de kulforbrugende Virksomheder, og at altsaa en ensidig Ophævelse af Kullotlden vilde noget forøge den Bestyttelse, som man har tænkt, at disse Virksomheder skulde have; det er sandt. Men saa vil jeg spørge, om Villkaarene for disse Virksomheder for Tiden ere saa glimrende, at man af den Grund, for ikke at give dem en Fordel gratis, om jeg saa maa kalde det, skulde undlade at ophæve Kullotlden? Jeg tror, det vilde være meget uforstandigt; jeg tror, at man maa kjende meget lidt til Produktionsforholdene i det Hele her i Landet for ikke at vide, at disse Virksomheder, lige fra de meget store Dampskibsentrepriser ned til de langt mindre Fabrikvirksomheder, alle mere eller mindre sygne og meget godt kunne trænge til den lille Begunstigelse, som dette vilde være for dem, eller rettere for Fabrikernes Vedkommende til den lille Forøgelse af den Bestyttelse, som de have for Tiden.

Den Bestemmelse i Lovforslaget, som er bleven stærkest angrebet, er jo imidlertid den, der findes i § 1, Forslaget om en delvis Korntold. Jeg skal imidlertid tillade mig at mene, at de Angreb, der ere gjorte paa denne Bestemmelse, for en væsentlig Del savne det nødvendige Udgangspunkt for at være korrekte, nemlig det, at den Forudsætning, de gaa ud fra, er rigtig. Det lyder i og for sig ogsaa noget overraskende, at en Korntold skulde være særlig til Skade for dem, der producere Korn. Det er jo en i og for sig ganske mærkværdig Tale at høre. De fleste af dem, der have udtalt sig mod Lovforslaget, ere imidlertid gaaede ud fra, at Tolden paa Byg ikke vil forhøje Prisen, men at, dersom den forhøiede Prisen paa Byg, vilde det være

en ny Skat paa Landbruget. Saaledes tror jeg, man har angivet det. Jeg antager, at Bygtolden vil forhøje Prisen paa Byg, og jeg skjønner ikke rettere, end at en Forhøielse af Kornprisen maa være en Fordel for Kornproducenterne. Denne megen Tale om, at man ved en Korntold affaar Landbrugerne fra eller i alt Fald vanskeliggjorde dem Udgangen til at skaffe sig billige Foderstoffer til Produktion af Fedekvæg og Fødevarer, den har ikke Meget at betyde efter min Mening. Hvorledes er Forholdet i Birteligheden for Tiden med Hensyn til Bygindsførsel og Bygudførsel? Forholdet er det, at i det sidste Aar, i 1884, er der indført omtrent 260,000 Tønder Byg, ja, ikke en Gang det, thi det er baade Byg og Malt tilsammen, medens Udførslen af Byg og Malt har været 370,000 Tønder. Nu gad jeg dog egentlig spørge, om 260,000 Tønder Byg, selv om det var Foderbyg alt sammen, hvad det ikke er, vilde have nogen afgjørende Betydning for Landmændene ved deres Produktion af Kvæg og Smør osv., naar vi se hen til, at det hele Lands Forbrug af Byg er 5,000,000 Tønder, og at det selvfølgelig staar Landmanden frit for at erstatte, hvad han maatte savne af fremmed Foderbyg, med andre Foderarter. Jeg tror, at det er en Indvending imod Forslaget, som har overordentlig lidt at betyde. Man synes at være gaaet ud fra, at det her i Landet producerede Byg havde en god og rundelig Afsetning til Udlandet, at det var af en saadan Kvalitet, at vi stode os godt ved at udføre det danske Byg og indføre fremmed Foderbyg i Stedet. Det er jo aldeles ikke Tilfældet, og et Blik paa vore Udførselslister forekommer mig tilstrækkeligt til at vise det. Det vil ses, at Bygudførselen her i Landet stadig er aftagen, jævnt aftagen fra 1878—79 indtil nu. Medens vi endnu i 1879 udførte 267,000,000 Pund, saa er det gaaet ned Aar for Aar ganske regelmæssig, gradvis. Udførselen af Byg er gaaet ned, indtil den nu i Aaret 1884 viser sig kun at være 69,000,000 Pund, hvilket er disse omtrent 370,000 Tønder. Den er gaaet ned fra 1¼ Mill. Tønder til 370,000 Tønder. Samtidig dermed er Indførselen af Byg stegen i de sidste 4 Aar fra 4 Mill. Pund til 14, til 40, til 47 Mill. Pund. Her er altsaa en jævn stadig Synken i Udførselen og en jævn stadig Stigen i Indførselen. Men denne Nedgang i Udførselen, medens Produktionen af Byg har været den samme, snarest stigende her i Landet, 5 Mill. Tønder og derover, var den tænkelig, dersom vort danske Byg under de nuværende Handelsforhold var en saa god Vare paa det fremmede Marked, at det let fandt sin